

[Kai Moltke.]

tion, hvor vi har en meget høj effektiv rente eller med andre ord et meget stort kurstab ved de lån, som finder sted i øjeblikket. Går man nu over til at forkorte den tid, lånene skal tilbagebetales på, kan jeg ikke indse andet, end at det i realiteten kun kan tilvejebringes ved, at man gennem lejeforhøjelse o. s. v. inddriver summer gennem større årlige betalinger, således at vi får en yderligere belastning, et yderligere pres på en i forvejen stor udgift ved boligen.

Jeg tror ikke, man skal forhaste sig med dette lovforslag. Jeg tror, vi trænger til en række oplysninger netop i forbindelse med den situation, som det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen også nævnte her. Spørgsmålet om realkreditte befinder sig i virkeligheden i en yderst kritisk bane og betegner i og for sig et sådant tilbageslag i regeringens politik, at reelle oplysninger på bordet ud over dette lovforslags rammer vil være påkrævede.

For det første har regeringens almindelige linje jo været, at man gennem helhedsløsningen o. s. v. tilstræbte rentenedsættelse, og vi fik formelt en sænkning af diskontoen, men allerede i dag ved vi, at i alle tilfælde halvdelen af denne gevinst nu er gået tabt, fordi vi har en effektiv rente, der ikke længere bevæger sig i overensstemmelse med diskontoen. Vi har endvidere ikke alene den sorte mandag, vi har i forvejen haft en sort tirsdag, vi har været i situationer, hvor udbuddet af obligationer på markedet har været så stort, at af 15 mill. kr.s udbud på en enkelt dag har nationalbanken måttet overtage halvdelen, og vi ved, at nationalbankens hele stillingtagen til at holde den effektive rente ved byggeriet nede for den kommende tid har været yderst svingende, så svingende, at selv konservative og radikale københavnske blade i dag enstemmigt fastslår, at i stedet for at nationalbanken ved det store udbud af fonds i den sidste tid skulle have sikret et positivt voksende indkøb, ligger nationalbankens indkøb for den sidste måneds tid lavere, end man kunne have forventet, og i kommentarerne hertil, når vi faktisk også frem til den situation, at der på den ene side føres en diskontopolitik, hvor regeringen siger, at den er tilhænger af den lave rente, medens national-

banken gennem sin kurspolitik på den anden side holder den effektive rente højere.

Ser vi de sidste beretninger fra nationalbankens repræsentantskab, er det ganske givet, at man her holder igen, at man mener, at denne hævelse af den effektive rente skal virke i retning af at bremse byggeriet, og så har vi kreditparadokset, udvidelsen af byggeriet til 40.000 lejligheder på den ene side og på den anden side en offentlig kontrolorganisation, som tilsigter det stik modsatte.

Når forholdene ligger sådan, og man så beskæftiger sig med en enkelt lille del af realkreditte, tror jeg ikke, man skal nøjes med at se sig blind på dette afsnit og disse i og for sig praktiske ændringer i denne enkelte lov; det vil være uforvarligt at se på disse ting uden samtidig at bedømme dette lovforslag ud fra realkreditte's almindelige stilling og uden samtidig at undersøge de tilsyneladende modstridende faktorer, som i øjeblikket gør sig gældende på realkreditte's område.

Se, dette kræver en række spørgsmål, og jeg ønsker i udvalget at stille spørgsmål som f. eks.: hvordan har nationalbanken i det sidste års tid stillet sig med hensyn til indkøb af obligationer? Hvordan ligger det med støtteindkøb fra sådanne ærværdige statsinstitutioner som postgirokontoret? Hvordan ligger det med statsanstalten for livsforsikring og overformynderiet og en række andre institutioner? For det, at man blot her giver sig til at ændre et lille udsnit af lovene vedrørende belåningen uden at have oplysninger om baggrunden og hensigten, anser jeg for at være temmelig formålsløst.

Hvad angår loven, dens enkelte bestemmelser og først og fremmest den forenkling, der er tale om, kan jeg roligt sige, at der er ting, vi kan forhandle om, der er ting, som vi kan støtte, og der er ting, som forekommer os sunde; men jeg tror, at det, hvis det overhovedet skal have nogen mening, at denne lov vedtages i dette folketingsår, bliver nødvendigt at tage det med, som savnes, nemlig baggrunden: hvad foregår der i grunden på lånemarkedet? Hvad er det, der sker med realkreditte? Og hvor glider det ifølge regeringens perspektiver henad i fremtiden?